

TURAN ARAŞDIRMA MƏRKƏZİ

تۇران آراشدیرما مەركەزی

Əjdər Tağıoğlu

"44 GÜNLÜK"
ƏFSANƏVİ HƏRB
TARİXİMİZ

"Elm və təhsil"

Bakı - 2021

Anadolu Türkcəsinə uyğunlaşdırən: f.ü.f.d
Nərgiz İsmayılova
Rus dilinə tərcümə edən: Lalə Emin Bağırzadə

**Əziz Prezidentimiz, RƏŞADƏTLİ Ali Baş
Komandanımız İlham Heydər oğlu!**

İşğal olunmuş torpaqlarımızın, xüsusilə Azərbaycanın baş tacı sayılan Şuşanın azad olunması münasibətilə Sizin şəxsinizdə Azərbaycan xalqını və Müzəffər Ordumuzu təbrik edirəm!

Siz qədim Azərbaycan dövlətçiliyinin XXI əsr Heydər Əliyev epoxasında "Böyük Turan" kitabının ilk qızıl səhifəsini yazan Birinci Turan sərkərdəsiniz!!!

Can qardaşımız, qan qardaşımız çağdaş Türk - İslam Dünyasının hamisi və güclü lideri Rəcəb Tayyib Ərdoğanla çiyn-çiynə Azərbaycan torpaqlarında yazdığınız XXI əsr ümumtürk hərbi tarixi nəsilələrimizi bir canda birləşdirdi, Müqəddəs "Böyük Turan" ideyələrimizi qalib qüdrətə çevirmiş oldu.

Əziz Ali Baş Komandanımız!

Əjdər Tağıoğlu, "44 günlük" əfsanəvi hərbi tariximiz

İSBN 978 – 9952 – 8395 –2 – 4

© Əjdər Tağıoğlu (İsmayılov), 2021

Mən Naxçıvan Vilayətində Müstəqil Azərbaycan dövlətinin yaradılması uğrunda 1992-ci ildə apardığımız o ölümlü və fəlakətli günlərdə Heydər Əlirza oğlunun ən yaxın silahdaşı və siyasi sirdaşlarından olaraq, həyatımız bahasına qurduğumuz dövlətin hər zaman ideoloji cəbhəsində dayanmışam, bu gün də Müsəlləh Əsgər kimi Sizinlə bir cəbhədəyəm! Bu səbəbdən də Azərbaycan xalqının müdrik xilaskarı atanızla-Naxçıvanın məlum ağır günlərində gecəli-gündüzlü tapşırıqlarını yerinə yetirdiyim o uzaqgörən böyük şəxsiyyətlə bağlı illərlə məni rahat buraxmayan, Tanrıma min şükürlər olsun ki, bu gün zamanın nişangahına gəlmiş tarixi bir xatirəni Sizə və döyüşən qəhrəman əsgərlərimizə çatdırmasam günah etmiş olaram!

Söhbətlərimizin birində dünya siyasətinin müdrik şəxsiyyəti olan rəhbərimiz Zəngəzur və Göyçə mahallarını yaradacağı Müstəqil Azərbaycanın siyasi-inzibati xəritəsinə daxil edəcəyini qəti və inamla söylədi. Ancaq işğalçı rus

imperiyası iki yüz ildən artıq zaman ərzində Azərbaycan türkünə qarşı qəddar siyasət taxtasında Paskeviçin "peşka" hesab etdiyi başıpozuq erməni dəstələrini qabağa verdi, "Qanlı Qarabağ tarixi" yazdı. Bununla da məkrli Kreml heç zaman səmimi olmayan "dostluq və qardaşlıq" siyasəti altında problemi illərlə uzatdı, Millət Atasının tarixi planlarını həyata keçirməyə imkan vermədi. Ancaq Siz xoşbəxt oğulsunuz ki, atanızın narahat ruhu qarşısında bu şərəfli tarixi dönməz, mərd oğul sədaqəti ilə şanlı ordumuzla birlikdə yazacaqsınız! Tarixin hökmü budur ki, Azərbaycan dövlətçiliyinin qədim inzibati-siyasi xəritəsinin bir istiqamətində Zəngəzur mahalı, digərində Göyçə mahalı dayanırsa, onları birləşdirən qədim coğrafi koordinat babamız Rəvanqulu xanın Zəngi çayının sahilində öz şərəfinə ucaldığı möhtəşəm "İrəvan qalası"ndan keçir. Bugünkü İrəvan şəhəri Azərbaycan türkünün babadan qalma miras tarixidir. Şanlı ordumuzu varislik yolunda Tanrım qorusun!!!

Düşmən üzərində müzəffər ordumuzun çaldığı şanlı tarixi qələbə Vahid Azərbaycanı iki hissəyə parçalamış qəddar rus imperiyasının 200 illik işğal tarixinə vurduğu ilk ağır zərbədir!..

Hörmətlə, professor Əjdər İsmayılov.
Turan Araşdırma Mərkəzi ib-nin sədri.

08.11.2020.

**Azərbaycan ordusunun dünya hərbi
tarixinə yazdığı "44 günlük" ilk
əfsanəvi tarix**

Düşmən üzərində müzəffər ordumuzun çaldığı şanlı tarixi qələbə Vahid Azərbaycanı iki hissəyə parçalamış qəddar rus imperiyasının 200 illik işğal tarixinə vurduğu ilk ağır zərbədir!.. Bu, Ali Baş Komandanımız İlham Heydər oğlunun ona atasından miras qalmış səbr, təmkin və zamanı qabaqlayacaq böyük müdrikliklə tarixən yarıdılənçi olmuş köçgün ermənilərə deyil, onların simasında 1990-cı illərdə "Qanlı Qarabağ tarixi"ni yazan, ermənilərə güclü hərbi texnika ilə yardım göstərən, torpaqlarımızı 30 il işğal altında saxlayan rus imperiyasına, fransanın Baş Naziri Makronun türk-islam düşməni olan terrorist dövlətinə və saman altından su yeridən bəzi "dost və qardaş" dövlətlərə vurulan zərbədir.

XIX əsrin əvvəllərindən günümüzədək Azərbaycan türklərinə qarşı işğalçı rusların qanlı siyasət şahmat taxtasında "peşka" olan, bizim "erməni" adlandırdığımız icmanın bəşər tarixinin hər hansı bir dövründə nə bir qarış torpağı, nə etnik mədəniyyəti, nə etnik dini, nə də xüsusən soy-kök adı - eponimi olmamışdı. (Bu barədə ətraflı bax: Əjdər Tağıoğlu. "Qədim Ön Asiya və Ön Qafqaz türk tayfaları". -Ermənilər və gürcülər Oğuz Albaniyası ərazisində. Bakı -2006, 2008, 2019, 800 səhifə) Bu baxımdan ömrünün sonuna-dək İrəvan universitetlərində gəncliyin beynini zəhərləyən ifrat türk düşməni olan Manuk Abeqyanın etirafı müstəsna elmi dəyərə malikdir. O yazır: "Erməni xalqının əslı nədir, necə və nə vaxt, haradan və hansı yollarla o buraya (Kiçik Asiyaya-Ə.T.) gəlib, arman olmaıdan əvvəl və sonra hansı tayfalarla əlaqədə olub, onun dilinə və etnik tərkibinə kim necə təsir göstərüb? Bu amilləri və armanların kimliyini sübut etmək üçün əlimizdə dəyərli, dəqiq və aydın dəlillər yoxdur."

Buradan aydın olur ki, tarix elminin üç riyazi əməlinin-etnoarxeoloji, etnoantropoloji və etnolinqvistik ədəbiyyatının susması da səbəbsiz deyildir.

Yuxarıda dedik ki, ermənilərin başqa dünya xalqları kimi, etnoepoim adı olmamışdır. "Erməni tarixinin atası" hesab etdikləri anonim keşiş Moisey Xorenatsinin : "Biz kiçik, kifayət qədər məhdud saylı və qüvvəti olmayan, başqalarının hökmranlığı altında yaşamış xalqıq"-səsləndirdiyi etiraf onun "Böyük Armeniya" iddiasında olan tarixçi varislərinin saxtakarlıqlarını aşkara qoyur. Qaynaqlarda, mötəbər tarix ədəbiyyatında da erməni icmasının ailə şəklində ayrı-ayrı ərazilərdə içərisində yaşadıkları xalqların onları hansı etnoadla tanımaları barədə də heç bir qeydin olmaması da bunu təsdiq edir. Ancaq erməni mənsubiyyətli polşalı yepiskop Simeon Lehatsi (XVI əsr) nifrətlə yazırdı: "Yunanlar ermənilərin tarixi düşmənləridirlər. Onlar bizə "İşkil" deyib, tüpürüb bayıra atdılar. Hər hansı erməni yunanın qızıl camında su içsəydi, onlar "uf" demədən camı çaya atardılar."

Uşaqılıq illərində babalarımızdan, nənələri-mizdən eşitdiyim: "Suya düşmüş itlə, yağışa düşmüş erməninin fərqi yoxdur"-deyən hikmət erməni keşişinin fikrinə real aydınlıq gətirmiş olur.

Yunanların lənətlənmiş "İşkil" damğası Azərbaycan türkü dilində "Səllim itlər" mənasında işlənir. "Səllim itlər" in də nə ataları məlum olur, nə yurd-yuvaları. Hansı qapıda süfrə qırıntılarını, sür-sümüyü onun qabağına tökərsən, həmin qapıda quyruq bulayar, guya "sadiqliyini" bildirmək üçün başını evin astanasına qoyar. Təkbəedilməz tarixi həqiqət budur ki, Qərbi Avropadan Kiçik Asiyaya gəlmə tarixləri elmə məlum olmayan "İşkil" icması ailə şəkilində günümüzə yerli əhalinin-türklərin ağır və çirkin işlərini görmüş, onların süfrələrindəki qır-qırıntı ilə dolanmışlar. Bu vəziyyət "İşkil" icmasının son nəsillərinin Orta əsrlərdən başlayaraq, rahat insani yaşayış axtarışı ilə dünyanın hər yerinə ailə şəkilində şeytan toxumu kimi səpələnmələrinin acı tarixidir. Bu baxımdan günümüzdə gəlib çatmış erməni Ata sözü maraqlıdır. Hər bir xalqın

Ata sözü onun əcdad tarixidir. "Harde hats, inde qats" (bizim dilimizdə "Harda çörək var, ora vətəndir" anlamı verir)

Kilikiya kilsəsi "İşkil" damğası ilə lənətlənmiş mənsub olduğu icmanın tarixi ləkəsini gələcək nəsillərdən gizlətmək üçün Babil tarixçisi Berossun (m.ö.III əsr) "Vaviloniya" ("Babil tarixi") kitabından "Bell-Hayk" əfsanəsini götürmüş, onu anonim keşiş Moisey Xorenatsinin adına tərtib etdiyi "Hayıstan tarixi"nə əlavə edərkən babilli Haykı "erməniləşdirmək" üçün dövrün siyasi ruhuna uyğun əsaslı şəkildə işləmişlər. Bununla da kilsə xalqə Müqəddəs Haykı erməni icmasının əcdadı kimi "tarixi şəxsiyyətə" çevirmişdir. Əfsanənin erməni variantında erməni tarixçiləri siyasi məqsədlə Haykı Babilistandan Kiçik Asiyaya, indiki Van gölü sahillərinə gətirirlər. Onların iddialarına görə, guya Haykın həmin ərazidə öz şərəfinə "Haykistan" adında şəhər saldırmışdı.

Tarixin heç bir dövründə torpağa köçürülməmiş bu mifik "şəhər" keçən yüzilliklərdən başlayaraq, erməni və ermənipərəst müddə rus ta-

rixçilərinin əlində Osmanlı türklərinə qarşı ideoloji silaha çevrilmişdi. Onların məqsədi yurdsuz-yuvasız, yarıdılənçi, adsız erməni babalarına Ön Asiyada "dövlət tarixi" yazmaqdır. Bunun üçün erməni babalarının soy kökünü xaldeyli Haykın mifoloji şəxsiyyəti ilə bağlamaq, xaldeylərin əfsanəvi tarixini "erməni tarixinə" çevirməkdir. Əlbəttə, əfsanədən gələn tarix də əfsanədə qalar.

Dünya xalqları tarixində bəşər övladı adına layiq soy-kökü olmayan, yunanların "İşkil" ("Səlim itlər") damğası ilə türklərin qapısında günəmuzd yaşayış tərzini keçirən, m.s.IX əsrdə Babil/Xaldey əfsanə qəhrəmanı Haykın adını eponim olaraq qəbul edən, kiçik ailə icması şəkilində yaşamış belə bir yarıdılənçi əhalini tarixə tanıdan da rus imperiyasıdır.

1828-ci ildə qanlı rus süngüsü ilə yazılmış "Türkmənçay" irtica müqaviləsi bir anadan, bir atadan doğulmuş Azərbaycan türklərinin iki qədim dövlətini - Atarpaten (yunan ədəbiyyatında "Atropatena". M.ö.IV - m.s.VII əsrlər) və "Ön Qafqaz Oğuz Albaniyası" (m.ö.IV-m.s.VII əsrlər)

dövlətini - Vahid Azərbaycanı qəddarcasına parçaladı və ermənilərə siyasi şərait yaratmış oldu. Başqa sözlə, işğalçı imperiya Qafqazda etibarlı "xristian qardaşları" dayaqı yaratmaq məqsədilə Livan, Suriya, İrak, Türkiyə və İrandan tarixən ailə şəkilində günəmuzd həyat şəraitində yaşamış yarıdılənçi erməni ailələrini Ön Qafqaza köçürdü və Oğuz Albaniyasının qərbində-Ağrı dağı vadisində imperiyanın tərkibində Anadolu türkləri ilə üz-üzə "Armenyan vilayəti" yaratdı. Bu, işğalçı rusların qədim Oğuz Albaniyasının qərb ərazisində təşkil etdikləri dünya tarixində ilk "dövlətdir."

1827-ci ildə İrəvan qala şəhərini işğal etmiş general İ.F. Paskeviç I Nikolaya yazırdı:

"...Zati-aliləri! "Armeniya vilayəti"nin yaradılması hələlik (kursiv bizimdir.-Ə.T.) Azərbaycan torpaqlarını ikiye bölmüş olur və Osmanlı Türkiyəsinə qarşı bir poliqon bölgəsinin meydana gəlməsinə şərait yaradır. Bu olduqca vacib şərtidir."

İrəvan qala şəhərində yerli əhaliyə qanlı divan tutan İ.F. Paskeviçin məktubda aydın şəkildə yazılmış işğalçı siyasəti bu gün də ənənəvi olaraq, açıq, ya da gizli şəkildə Kremlin biz türklərlə "dostluq" əlaqələrinin siyasi mahiyyəti dəyişilməz qalır. Rus imperiyasının İki yüz il erməniləri qabağa verib, Azərbaycan türklərinin başına hansı ağılasıgmaz fəlakətlər açdığını, rayon və kəndlərimizdə, xüsusən Qarabağda qətləmlər törətdiyini Kreml 70 ildə apardığı məkrli "dostluq və qardaşlıq" siyasəti altında nəsilərimizə zaman-zaman unutdurdu.

Ancaq türkün tarixi düşmənləri olmuş daşnaq-bolşevik terrorunun ideoloqları - əqidə "dostlarını" ingilislərə satmış, son illərdə Hindistanda onların himayəsində şəərəfsiz ömrünü başa vurmuş Stepan Şaumyanın və "Kremlin qoca tülkü" adlandırılan Anastas Mikoyanın Kremlə bu gün də hökm sahibi olan varislərinin M.S.Qorbaçovun hakimiyyəti illərindən başlayaraq yazdıqları "Qanlı Qarabağ tarixi"ni nəsilərimiz heç zaman unutmayacaqdır!

Dünya ictimaiyyətinin gözü qarşısında Azərbaycan türklərinin qədim Qarabağ torpaqlarını işğal edən də, ermənilərin adından yarılmalıncı erməni köçkünlərini bəhanə edərək XIX əsrin əvvəllərində qədim İrəvan xanlığında "Ermənistan" adında dövlət yaratdıqları kimi, XX əsrdə Qarabağda imperiyanın tərkibində "ikinci rus-erməni dövləti" təşkil etmək üçün "Artsax" ("Arsak"-Ə.T.) toponimini uydurdular. Bu toponimin ermənilərlə heç bir əlaqəsi yoxdur. "Arsak" toponiminin etnotarixini qısaca nəzərdən keçirsək, aşkar olacaq ki, işğalçı imperiya Azərbaycan ərazisində "ikinci rus - erməni dövləti" təşkil etmək üçün ermənilərin saxtakarlığını siyasi məqsədlə bayrağa çevirmişdi.

Strabonun yazdığına görə, Hırkan ("indiki "Xəzər") dənizi ilə Oks ("Ceyhun", indiki "Amu-Dərya") çayı arasında yerləşən nəhayətsiz ərazidə çoxsaylı qohum tayfalar yaşayırdılar.

Parn tayfasından olan Arsak m.ö.250-ci ildə azad Turan çöllərində məskunlaşmış qohum hərbi türk tayfalarını bir ittifaqda birləşdirərək

qarşısılınmaz güclü axınla Hırkan dənizinin cənubunda, indiki Türkmənistan ərazisində yerləşən Part ölkəsinə hücum etdi. Burada Selevk-yunan hersoku Andraqorası öldürdü, onun ordusunu qılınclan keçirdi, qədim türk ölkəsini yunanların işğalından azad etdi. Bu tarixdən də Başbuğ Arsak ümumtürk tarixinin 475 illik "Turan Arsaklılar hakimiyyəti"nin (Alman tarixçisi T.Mommsen) əsasını qoydu. Part dövləti yunan ədəbiyyatında "Parfya", eyni zamanda, Başbuğ Arsakın şərəfinə "Arsaklı" şəkilində qeydə alındı.

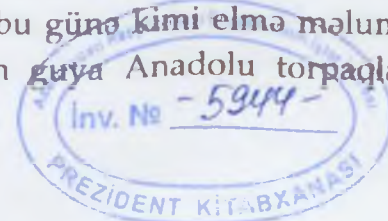
Arsakın varislərindən olan II Mitrاداتın (m.ö.123 - 88) dövründə Ön Asyanın qərb ərazilərinin böyük bir hissəsi və "Ön Qafqaz Oğuz Albaniyası" başdan-başa Part imperiyasının inzibati-siyasi ərazisinə daxil edilmişdi. II Mitrادات yeni işğal ərazisini inzibati bölgələrə ayırarkən ilkin imperiyanın şərəfinə Qarabağ torpaqlarını birləşdirən möhtəşəm Part (erməni kilsə ədəbiyyatında "Partav", ərəblərin işğalından sonra "Bərdə" adlandırıldı) qala-şəhərini saldırdı.

Təsadüfi deyildir ki, erməni arxeoloqu S.Ter-Avetisyan da Qarabağın qədim Albaniyanın bir hissəsi olduğunu yazırdı. Maraqlıdır ki, o, eyni zamanda, Part qala-şəhərini Albaniyanın mərkəzi olduğunu da qeyd edirdi.

Mitrادات inzibati ərazinin böyük bir hissəsinə də imperiyanın banisi babası Başbuğ Arsakın şərəfinə "Arsak" adı ilə tarixə çevirdi.

Deyilənlərdən aydın olur ki, erməni kilsəsinin və onun tarixçi varislərinin tarixin tanımadığı hay (armyan) babalarını uydurma "armyan arsaklıları" ("arşakuni") adı ilə Part imperiyasının banisi Başbuğ Arsakın çar sülaləsinə bağlamaları erməni xalqının özü qədər saxtadır! Bu baxımdan Manuk Abeqyanın "Artsax" ("Arsak") toponiminin ermənilərə aid olduğunu, guya "sübut etmək" üçün uydurduğu "Arsak vadisi" iddiası təəccüb doğurmamalıdır. O yazır: "Guman ki, ermənilər m.ö.V əsrdə Taron istiqamətində Şimala hərəkət etmiş və Arsak vadisinə gəlmişlər."

Etnokökü bu günə kimi elmə məlum olmayan babalarının guya Anadolu torpaqlarından

m.ö.V əsrdə Ön Qafqazda "Arsak vadisi"nə "gəlmələrini" iddia edərkən "guman"dan başqa Manuk Abeqyanın əlində hər hansı yazılı mötəbər mənbə, yaxud arxeoloji, antropoloji və linqvistik maddi-mədəniyyət nümunələri yoxdur, ola da bilməz. Ancaq erməni alimi gözəl bilirdi ki, rusların ilk köçünü 1828-ci ildə beş ölkədən (Livan, Suriya, İrak, Türkiyə və İrandan) toplayıb gətirdikləri yarıdılənçi babalarının tarixini, əsassız torpaq iddiası ilə əlaqədar, Azərbaycan türklərinin qədim "Ön Qafqaz Oğuz Albaniyası" torpaqlarına m.ö. V əsrdən bağlamağa çalışır. Bu, erməni şizofreniyasıdır, erməni alimlərinə kilsədən gələn əcdad xəstəliyidir! Əgər bu iddia şizofreniya xəstəliyinin nəticəsi olmasaydı, şübhəsiz, Manuk Abeqyan xalqların tarixinə ayıq və sağlam ağılla yanaşardı və o zaman başa düşərdi ki, m.ö.V əsrdə tarix səhnəsində nə Part imperiyasının banisi Başbuğ Arsak, nə də onun Arsaklı çar sülaləsi var idi, nə də ki, Azərbaycan türklərinin qədim coğrafi ərazisində "Arsaklı vadisi" anlayışı.

Bu baxımdan Kremlin daşnaq-bolşevik ünsürlərinin xüsusi göstərişi ilə "erməni Dağlıq Qarabağı" tarixi yazmaq üçün Qarabağa gəlmiş görkəmli alim İ.Petruşevskinin rəhbərliyi altında geniş iş aparan ekspedisiyanın rəyi maraqlıdır.

İ.Petruşevski 1930-cu ildə yazırdı ki, Dağlıq Qarabağın ayrı-ayrı kəndlərində yaşayan erməni ailələrinin babalarının bir qismi XVII əsrin II yarısından başlayaraq, Cənub Azərbaycanın Qaradağ mahalından günümüzə iş üçün zaman-zaman gəlib yerləşmiş rəncbərlərdir. Onların ikinci qismi 1860-cı ildə rus imperatorluğu tərəfindən yenə də Qaradağ mahalından kütləvi köçürülüb gətirilmiş və Qarabağda məskunlaşdırılmışdı.

M.Xorenatsinin "Hayıstan tarixi"ni 1858-ci ildə "Armeniya tarixi" adı ilə rus dilinə çevirərkən yeni mətnə etdiyi ciddi əlavələrlə ümumtürk tarixini ("Biaini çarlığı"nın, "Arme çarlığı"nın və "Part çarlığı"nın tarixini) babalarının adına yazan Moskvalı N.Emin də hadisə ilə bağlı eyni fikirdə olmuşdur. O, yazırdı: "Qarabağ kəndlərinin xeyli

hissəsinə Persid Qaradağından, Türkiyədən və başqa yerlərdən gətirilib yerləşdirilmiş köçkün ermənilər idi." Bu da "ermənilərin Qarabağ kəndlərində "nəslən sosial palentologiyasının olmamasına" gətirib çıxarmışdı."

N.Emin "Qarabağın heç zaman erməni mədəniyyətinin mərkəzinə çevrilməməsinin" səbəbini də bu tarixi amildə görürdü.

Zəngəzurda köçkün ailədən çıxmış erməni tarixçisi N.Adons da qarşısında dayanan təkzibedilməz maddi sübutlardan yan keçə bilmir, Dağlıq Qarabağ tarixi ilə bağlı həqiqəti etiraf etməyə məcbur olur: "Artsax (Arsak-Ə.T.) həmişə erməni nüfuz dairəsindən kənarda olmuşdur."

Tarix bu qədər aydın olduğu halda, etnokökü bu günə kimi elmə məlum olmayan, ümumtürk tarixinin 475 illik Part epoxasının imperiya banisi şanlı babamız Başbuğ Arsakın adını yaşadan "Arsak" toponiminin mənasını, tarixi kökünü bilməyə-bilməyə cəfəng, savadsız bəyanatlarla haray - həşir salan, "klassik həyasızlar"a - erməni başçılarına beynəlxalq ictimaiyyət demir

ki,"Ara, şən dığa, indi oturduğunuz "Ermənistan" torpaqları bir tərəfə, Qarabağı qan çanağına çevirən rusların işğal etdikləri qədim Oğuz türklərinin torpaqlarına siz hansı haqla sahib çıxırsınız?

Demirlər və demiyəcəklər də! Çünkü güc xristiandadır, torpağı yağmalanan, qanı axıdılan türkdür, müsəlmandır. Ancaq unudurdular ki, qoca dünya çox imperiyalar yola salmışdır. Buyuzsuz qoçun buyuzlu qoçdan alacağı divanı unudanlar cahildirlər, nadandırlar! Son nümunə Hitler faşist almaniyasının faciəli taleyi onlara tarixi nümunə olmalı idi!!! Ancaq dünyanı istədikləri kimi idarə edən "beş qüvvədən" biri olan rus imperiyası haqq və ədalətin bir gün qurulacaq "məhşər ayağı"nı hələ də unudur.

1994-cü il 14 may tarixindən başlayaraq, ordumuzun qələbəsinə dək "peşka"nı - ağasına hər zaman qul olmuş cahil və nadan erməniləri qabağa verib, "atəşkəsi" pozan, Tərtəri, Gəncəni, Bərdəni və işğaldan uzaq olan başqa rayon və kəndlərimizi hərbi tarixində qadağan olunmuş

raketlərlə dağıdan da, dinc günahsız adamları ailəlikcə məhv edən də ruslardır.

Məqsət əhalini qorxudub sərhəd kəndlərindən qovalamaq, 30 il dağ yüksəkliklərindən başlayaraq, sərhəd kəndlərimizə doğru uzanıb gələn beş qata sıralanmış alınmaz istehkamları, on kilometrə uzanıb gedən, hətta raketlə dağıdılması mümkün olmayan dəmir betonla örtülmüş və döyüş texnikasının yerləşdirildiyi hündür tunelləri torpaqlarımızın dərinliklərinə doğru davam etdirmək olmuşdur. Azərbaycanı Arxada gizlənən, Suriyadan gətirilən iki min PKK-nı və dünyanın başqa ölkələrindən gələn erməni kökənli terrorist qüvvələrdən ibarət "erməni ordusu" adı altında hərbi birləşmə yaradan da ruslardır. Tərtib edilmiş bu hərbi-strateji plan tarixən erməniləri "peşka" kimi qabağa verən rusların yolu Xəzərin zəngin sərvətinə doğru yönəldilmişdi. Televiziya vasitəsilə düşmən ordu generalları: "Biz Bakıya gedəcəyik"-deyə, dünyaya bəyan etdikləri fantastik iddia da bunu sübut edir. Ancaq Azərbaycan ordusunun "Xüsusi Təyinat"lılardan

ibarət olan azsaylı dəstə gecənin qaranlığında düşmənin gözləmədiyi istiqamətdən - insanın qalxması mümkünsüz olan şüş divarlı hündür dağdan çöl pişiyi cəsurluğu ilə qalxıb, sakitçə Şuşaya "sızdı". Bıçaq və yüngil silahla silahlanmış igidlərimiz Şuşanın böyük hərbi texnika və çoxsaylı canlı qüvvə ilə müdafiəsində dayanmış düşməyə göz açdırmadan, insanı heyrətə gətirəcək ağılasığmaz qısa əməliyyatla qədim şəhərimizi işğaldan azad etdilər.

Dünya hərbi tarixində müstəsna yeri olan Şuşa əməliyyatından sonra Azərbaycan ordusunun qarşısı alınmaz olduğunu görən Putin etnik mənsubiyyətinə görə erməni olan Xarici İşlər Naziri Lavrovla (Kələntərovla) birlikdə 30 il apardıqları səmimiyyətdən uzaq bütün gedişlərinin boşa çıxdığını gördü, daxilən silkələndi və "ayıldı". O, usta siyasətlə vaxt itirmədən 200 il imperiyanın Qafqaz dayağı olan Ermənistanı, özünün dediyi kimi, "intihardan" xilas etmək üçün gecənin bir vaxtı qalib ordunun sərkərdəsi İlham Heydəroğluna haray çəkdi, Nikol Paşin-

yandan əvvəl ağ bayraq qaldırmağa məcbur oldu. Bununla da istedadlı komandan İlham Heydəroğlunun sərkərdəliyi altında Azərbaycan ordusunun dünya hərbi tarixinə yazdığı, güclü dövlətlərin görkəmli strateqlərinin marağına səbəb olan, "44 günlük" ilk əfsanəvi tarix başa çatdı.

Bu gün qeyrət vaxtıdır, hünər vaxtıdır. Əzizimiz Ali Baş Komandanımız, Ağrı dağı vadisinə Oğuz türk torpaqlarının bir parçasında babalarımızın intizarla gözləyən ruhu bizi haraylayır!!!

Bizi Böyük Turan ellərinə aparacaq "Naxçıvan-Türk İpək Yolun" mübarək olsun, Azərbaycan!

TURAN ARAŞTIRMA MERKEZİ

Турани Исследования

EJDER TAĞIOĞLU

Efsanevi askeri tarihimiz "44 gün"

"Bilim ve tahsil"

Bakü - 2021

**Sayın Cumhurbaşkanımız,
Cesur Başko-mutanımız İlham Haydaroğlu!**

Şahsınızda, Azerbaycan halkını ve Muza-fer Ordumuzu, işgal altındaki toprakları-mızın, özellikle Azerbaycan'ın baş tacı Şuşa'nın kurtulu-şu sebebiyle kutluyorum!

Siz 21. Yüzyılda eski Azerbaycan devleti-nin Haydar Aliyev döneminde "Büyük Turan" kitabının ilk altın sayfasını yazan Birinci Turan komutanısınız !!!

Can kardeşimiz, kan kardeşimiz modern Türk-İslam dünyasının koruyucusu ve güçlü li-deri Recep Tayyip Erdoğanla omuz omuza, Azerbaycan topraklarında yazdığınız 21. yüzyıl ortak Türk askeri tarihi, nesillerimizi aynı canda birleştirdi, Kutsal "Yüce Turan" fikirlerimizi mu-zaffer bir güce dönüştürdü.

Sevgili Başkomutanımız!

Nahçıvan Vilayeti'nde bağımsız Azerbay-can devletinin kurulması için 1992 yılında yürüt-tüğümüz o ölümcül ve felaketli günlerde Haydar Alırzaolu'nun en yakın silah arkadaşlarından

Anadolu Türkçesine aktaran: Doç.dr Nargis İsmayılova

Ejder Tağıoğlu.

Efsanevi askeri tarihimiz "44 gün"

İSBN 978 – 9952 – 8395 – 2 – 4

© Ejder Tağıoğlu (İsmayılov), 2021

ve siyasi sırdaşlarından olarak her zaman devletin ideolojik cephesinde yer aldım. Bugün de hâzır bir asker gibi sizlerle aynı cephedeyim!

Bu sebeple Azerbaycan halkının bilge kur-tarıcısı babanızla, Azerbaycan'ın bilinen zor gün-lerinde gece gündüz verdiği görevleri yerine ge-tirdiğim o ileri görüşlü büyük insanla ilgili ola-rak uzun yıllar beni rahat bırakmayan, Şükürler olsun ki, bugün ön plana çıkan tarihi bir hatırayı size ve kahraman askerlerimize aktarmasaydım günah işleyecektim!

Bir görüşmemizde dünya siyasetinin bilge bir şahsiyeti olan liderimiz, Zengezur ve Göyçe ilçelerini kuracağı bağımsız Azerbaycan'ın siyasi ve idari haritasına dahil edeceğini inanç ve gü-venle söyledi. Ancak iki yüz yılı aşkın bir süredir işgalci Rus İmparatorluğu, Paskevich'in "peşka" olarak nitelendirdiği asi Ermeni grupları Azerbay-can Türklerine karşı yürüttüğü gaddar politikanın panosuna koydu ve "Kanlı Karabağ Tarihi" yazdı.

Ancak sinsi Kremlin, hiçbir zaman samimi olmayan bir "dostluk ve kardeşlik" politikasıyla

sorunu yıllarca uzatarak Milletin Babası'nın tari-hi planlarının uygulanmasını engelledi.

Ama Siz, babanızın ruhu karşısında yiğit bir oğul sadakatiyle şanlı ordumuzla birlikte bu şanlı tarihi yazacak olan bahtiyar bir evlatsınız! Tarihin hükmü şudur ki, Azerbaycan devletinin eski idari-politik haritasının Zengazur ilçesi bir yönünde, Göyçe ilçesi diğer yönünde durursa, onları birbirine bağlayan antik coğrafi koordinat, atamız Ravangulu Han'ın Zengi nehri kıyısında kendi onuruna diktiği muhteşem "İrevan Kale-si"nden geçer. Bugünkü İrevan şehri Azerbaycan Türklerinin ata mirasıdır. Tanrım varislik yolun-da şanlı ordumuzu korusun!!!

Muzaffer ordumuzun düşman üzerindeki şanlı tarihi zaferi, Birleşik Azerbaycan'ı ikiye bö-len zalim Rus İmparatorluğu'nun 200 yıllık işgal tarihine ilk ağır darbedir!..

Saygılarımla, Profesör Ejder İsmayilov.

Turan Araştırma Merkezi İB Başkanı.

08.11.2020.

"44 gün", Azerbaycan ordusunun dünya askeri tarihinde yazdıđı ilk efsanevi tarihtir

Muzaffer ordumuzun düřmana karřı řanlı tarihi zaferi, Birleřik Azerbaycan'ı ikiye bölen zalim Rus İmparatorluđu'nun 200 yıllık iřgal tarihine ilk ađır darbedir! Bu, büyük Bařkomutan İlaham Haydarođlu'nun babasından miras kalan sabrını, itidalini ve zamanı önceden tahmin etme byk bilgeliđi ile yalnızca yarı dilenci gcebe ermenilere deđil, aynı zamanda 1990'larda "Kanlı Karabađ Tarihi" yazan, Ermenilere güçlü askeri teĉhizat sađlayan, 30 yıl topraklarımızı iřgal altında tutan Rus İmparatorluđu'na, Fransa Bařbakanı Macron'un Türk-İslam düřmanı terörist devletine ve bazı "dost ve kardeřler" devletlere de darbedir.

19. yüzyılın bařlarından günümüze kadar iřgalci Rusların Azerbaycan Türklerine karřı kanlı politikasının satranĉ tahtasında "piyon"

olan, bizim "ermeniler" dediđimiz topluluđu'nun insanlık tarihinde hiĉbir zaman bir karıř toprađı, hiĉbir etnik kültürü, hiĉbir etnik din ve özellikle hiĉbir ata ismi olmamıřtır. (Bununla ilgili bak.: Ajdar Tađıođlu. "Eski n Asya ve n Kafkasya Türk boyları". - Ermeniler ve Gürcüler Ođuz Albaniyası topraklarında.

Bak -2006, 2008, 2019, 800 sayfa) Bu aĉıdan, yařamının sonuna kadar İrevan niversitelerinde genĉlerin beyinlerini zehirleyen ařırı Türk düřmanı Manuk Abeghyan'ın itirafı olađanüstü bir bilimsel deđere sahiptir. O řöyle yazıyor: "Ermeni halkının kökeni nedir, buraya nasıl ve ne zaman, nereden ve hangi yollarla geldiler? (Kk Asyaya-E.T.), arman olmadan önce ve sonra hangi kabilelerle iliřki kurdular, dilini kim ve nasıl etkiledi? "Bu faktörleri ve Ermenilerin kimliđini kanıtlayacak deđerli, dođru ve net kanıtlarımız yok."

Buradan, tarih biliminin  matematiksel pratiđinin -etnoarkeolojik, etnoantropolojik ve etno-

linguistik edebiyatının- sessizliğinin sebepsiz ol-
madığı açıktır.

Ermenilerin diğer dünya halkları gibi bir etnik
adının olmadığını yukarıda söylemiştik. "Ermeni
tarihinin babası" olarak gördükleri anonim rahip
Moisey Horenatsi'nin "Biz başkalarının egemen-
liği altında yaşayan küçük, sınırlı ve güçsüz bir
halkız" itirafı, "Büyük Armeniya" iddia eden ta-
rihçi varislerinin sahtekarlığını ortaya çıkarmış-
tır..

Yetkili tarih literatüründe, farklı topraklarda
bir aile olarak yaşayan Ermeni cemaatinin içinde
yaşadıkları halklar tarafından hangi etno-isimle
tanınması ile ilgili hiç bir kanıtın olmaması doğ-
rulanmaktadır. Ancak Polonyalı ermeni asıllı
Piskopos Simeon Lehatsi (16. yüzyıl) nefretle
şöyle yazmıştır: "Rumlar Ermenilerin tarihi düş-
manlarıdır. Bize 'İşkil' dediler ve üzerimize tü-
kürdüler. Herhangi bir Ermeni altın bir Yunan
bardağından su içseydi, onlar 'uh' demeden bar-
dağı nehre atarlardı.

Çocukken dedelerimizden ninelerimizden
duyduklarım: "Suya düşmüş bir köpekle yağ-
murdaki bir Ermeni arasında hiçbir fark yoktur",
- fikri Ermeni rahibin görüşüne gerçek bir açıklık
getiriyor.

Yunanlıların lanetli "İshkil"işareti Azerbaycan
Türkçesinde "Sellim itler" anlamında kullanıl-
maktadır. "Sellim köpeklerin" ne babaları ne de
evleri bilinmiyor. Önüne kim kemik parçalarını
atarsa, o kapıda kuyruğunu sallıyor, güya "sada-
katini" göstermek için evin kapısına başını koyu-
yormuş gibi. Tartışılmaz tarihi gerçek şudur ki,
Batı Avrupa'dan Anadolu'ya kadar kökenleri bi-
lim tarafından bilinmeyen İşkil cemaati, Türkle-
rin sofralarındaki kırıntılarla yaşamış, onların
zor ve çirkin işlerini yapmışlardır.

Bu durum, Orta Çağ'dan beri aile içinde şeytanın
tohumu olarak dünyanın dört bir yanına dağılan
İşkil Cemaati'nin son kuşaklarının rahat bir insan
yaşamı arayışındaki acı tarihidir. Bu açıdan gü-
nümüze kadar gelen ermeni ata sözü ilgi çekici-
dir. Hunutmayalım ki, her milletin Ata sözü, ata-

larının tarihidir. "Harde hats, inde qats" (dili-mizde "Ekmek nerdeyse, ora vatandır" anlamına gelir)

Kilikiya kilsesi "İşkil" damgasıyla lanetlenmiş ait olduğu topluluğun tarihi lekesini gizlemek için Babil tarihçisi Berusun (M.Ö. 3. yüzyıl) "Vaviloniya" ("Babil Tarihi") kitabından Bell-Hayk efsanesini almış ve adını anonim rahip Moisey Horenatsi adına derlediği "Hayistan Tarihi"ne eklemiştir. Babilli Hayk "Ermenileştirmek" için dönemin siyasi ruhuna uygun şekilde çalışmıştır. Böylece kilise, Khaldeyli Kutsal Hayk'ı Ermeni cemaatinin atası olarak "tarihi bir şahsiyet" haline getirmiştir. Efsanenin Ermenice versiyonunda, Ermeni tarihçileri Hayk'ı Babil'den siyasi amaçlarla, bugünkü Van Gölü kıyılarında Küçük Asya'ya getirirler ve Hayk'ın, kendi onuruna bu bölgede bir şehir kurduğunu iddia ederler. Tarihin hiçbir döneminde var olmamış bu efsanevi "şehir", geçen yüzyıllıklardan başlayarak Ermeni ve Ermeni yanlısı paralı Rus tarihçilerin elinde Osmanlı Türklerine karşı ideolojik bir si-

lah haline gelmiştir. Amaçları evsiz, yarı dilenci, isimsiz Ermeni atalarına Orta Asya'da bir "devlet tarihi" yazmaktır.

Bunu yapmak için, Khaldeylerin efsanevi tarihini "Ermeni tarihi"ne dönüştürmek, Ermeni atalarının köklerini Khaldeyli Hayk'ın mitolojik kişiliğiyle ilişkilendirmek gerekirdi. Tabii ki, efsaneden gelen tarih, efsanede kalacak. Dünya halklarının tarihinde insanlık adına hiçbir kökü olmayan yunanların "İşkil" damgasıyla türklerin kapısında gündelikçi hayat yaşayan, m.s. 9. yüzyılda Babil/Khaldey, efsanevi kahramanı Hayk'ın adını bir eponym olarak benimseyen küçük bir aile topluluğu şeklinde yaşamış böyle bir yarı dilenci nüfusu tarihe sokan Rus İmparatorluğu'dur.

1828'de kanlı bir Rus süngüsüyle yazılan "Türkmençay" irtica antlaşması, aynı babadan olan Azerbaycan Türklerinin iki eski devletini - Atarpateni (Yunan edebiyatında "Atropatena". MÖ 4-m.s. 7 yüzyıllar) ve "Ön Kafkasya Oğuz Albanniyasını" (MÖ 4-m.s. 7 yüzyıllar). - Vahid, Azerbaycan'ı acımasızca böldü ve Ermeniler için siya-

si kořullar oluřturdu. Bařka bir deyiřle, iřgalci imparatorluk Kafkasya'da güvenilir bir "Hristiyan kardeřleri" güvencesi kurmak için Lübnan, Suriye, Irak, Türkiye ve İran'dan gelen gündelikçi hayatı yařayan yarı dilenci Ermeni ailelerini, n Kafkasya'ya yerleřtirdi ve Ođuz Albaniyasının batısındaki Ađrı Dađı vadisinde imperyanın dahilinde Anadolu trkleriyle yüz yüze "Armyan Eyaleti"ni kurdu. Bu, iřgalci Ruslar tarafından eski Ođuz Albaniyasının batı kesiminde kurulan dünya tarihindeki ilk "devlet"tir.

1827'de İrevan kalesini iřgal eden General İ.F. Paskevich I. Nicholas'a řunları yazdı:

"... Ekselansları! "Ermeni eyaletinin" kurulması, řimdilik Azerbaycan topraklarını iki kısma bölüyor ve Osmanlı Türkiye'sine karřı bir poligon oluřumu için kořullar yaratıyor. Bu çok önemli bir kořuldur. "

İrevan kale kentindeki yerel halka kanlı saldırılar yapan İ.F. Paskevich'in mektupta açıkça ifade edilen saldırganlık politikası, bugün de geleneksel olarak, açık veya gizli olarak Kremlin'in

biz Türklerle olan "dostça" iliřkilerinin siyasi özü olarak aynı kalıyor.

Kremlin'in 70 yıldır sürdürdüđü sinsi "dostluk ve kardeřlik" politikası yüzünden bizim kuřađımız, Rus İmparatorluđu'nun iki yüz yıl öncesinden Ermenileri ne sürerek Azerbaycan Türklerini ne kadar büyük felaketlere uđrattıđını, bölge-ler ve köylerde, özellikle Karabađ'da yařattıđı byk felaketleri ve ülkemizdeki katliamları zaman zaman unuttu ve unutturuldu.

Ancak Türklerin tarihi düřmanları olan Tařnak-Bolřevik terörünün ideologları, amaç "dostlarını" İngilizlere satan Stepan řaumyan ve "Kremlin'in eski tilkisi" Anastas Mikoyanın Kremlde bu gün de lider olan varislerinin Gorbaçov'un hükümdarlıđı döneminden bařlayarak yazdıđı "Kanlı Karabađ Tarihi"ni nesillerimiz asla unutmayacak!

Dünya kamuoyunun gözünün önünde Azerbaycan Türklerinin eski Karabađ topraklarını iřgal eden zaman da, ermeniler adına yarı dileni ermeni göçebeleri bahane ederek 19. yüzyılın bař-

larında eski İrevan hanlığında "Ermenistan" adında bir devlet kurdukları gibi, 20. yüzyılda da Karabağ'daki imparatorluk dahilinde "ikinci Rus-Ermeni devleti" oluşturmak için "Artsakh" ("Arsak" - E.T.) yer adını uydurdular. Bu toponimin ermenilerle hiç bir alakası olmamıştır. "Arsak" isminin etno-tarihine kısa bir bakarsak, işgalci imparatorluğun Azerbaycan topraklarında "ikinci bir Rus-Ermeni devleti" kurmak için ermenilerin sahtekarlığını siyasi amaçlarla bir bayrağa çevirdiğini görebiliriz.

Strabon'a göre, Hirkan (şimdiki "Hazar") Denizi ile Oks ("Ceyhun", şimdi "Amu-Derya") nehri arasındaki sonsuz alanda birçok akraba kabile yaşıyordu.

MÖ 250'de Parn aşiretinin bir üyesi olan Arsak, özgür Turan bozkırlarına yerleşerek, müttefik Türk boylarını bir ittifak halinde birleştirerek, Hirkan Denizi'nin güneyinde, günümüz Türmenistan'ında bulunan Part ülkesine karşı konulmaz bir güçle saldırdı. Burada Selevk-Yunan dükü Andragoras'ı öldürdü, ordusunu kılıçtan

geçirdi ve eski Türk ülkesini Yunan işgalinden kurtardı. Bu tarihten itibaren Başbuğ Arsak, tüm Türk tarihinin 475 yıllık "Turan Arsaklılar hükümdarlığı"nın (Alman tarihçi T. Mommsen) temellerini atmıştır. Part devleti Yunan literatürüne "Part", ayrıca Başbuğ Arsak onuruna "Arsaklı" olarak geçmiştir.

Arsak'ın haleflerinden II. Mitrad döneminde (MÖ 123-88), ön Asya'nın batı topraklarının büyük bir kısmı ve "Ön Kafkasiya Oğuz Albaniyası" tamamen Part İmparatorluğu'nun idari-politik topraklarına dahil edildi. II. Mitradat, yeni işgal edilen toprakları idari bölgelere böldüğünde, ilk imparatorluğun onuruna Karabağ topraklarını birleştiren muhteşem Part (Ermeni kilise literatüründe "Partav", Arap işgalinden sonra "Berde" olarak anıldı) kale şehrine saldırdı.

Ermeni arkeolog S. Ter-Avetisyan da Karabağ'ın eski Albaniyanın bir parçası olduğunu yazması tesadüf değildir. İlginç bir şekilde, Part kale şehrinin Albaniyanın merkezi olduğunu da söylemiştir.

Mitradat, imparatorluğun kurucusu dedesi Başbuğ Arsak'ın onuruna idari toprakların büyük bir bölümünü "Arsak" adı ile tarihe geçirdi.

Söylenenlerden açıkça anlaşılıyor ki, Ermeni Kilisesinin ve onun tarihçi haleflerinin, tarihin tanımadığı hay (armyan) atalarını uydurma "armyan arsaklıları" ("arşakuni") ismiyle Part İmparatorluğu'nun kurucusu Başbuğ Arsak'ın çarlık hanedanına bağlamaları ermenilerinin kendisi kadar sahtedir. Bu bağlamda Manuk Abegyan'ın "Artsakh" ("Arsak") yer adının Ermenilere ait olduğu iddiasını güya "ispatlamak" için icat ettiği iddia edilen "Arsak Vadisi" sizi şaşırtmamalıdır. O, "Ermenilerin M.Ö. 5. yy'da Taror yönünde kuzeye doğru hareket ederek Arsak vadisine gelmiş olmaları muhtemeldir" diye yazıyor.

Manuk Abegyan, etno kökeni bu günü kadar bilim tarafından bilinmeyen atalarının güya Anadolu topraklarından M.Ö. 5. yüzyılda Orta Kafkasya'daki "Arsak Vadisi"ne "geldiklerini" iddia ederken, elinde "varsayılan" dışında hiçbir yetkili kaynak veya arkeolojik, antropolojik ve

dilsel maddi-kültürel örnek bulunmamaktadır, bulunamaz bile.

Ancak Ermeni âlimi, iyi biliyordu ki, Rusların ilk göçü 1828 yılında beş ülkeden (Lübnan, Suriye, Irak, Türkiye ve İrandan) toplayıp getirdikleri yarı dilenci atalarının tarihini, asılsız toprak iddiasıyla bağlantılı olarak, Azerbaycan Türklerinin eski "Ön Kafkasiya Oğuz Albaniyası" topraklarına M.Ö. 5. Yüzyıla bağlamaya çalışıyor. Bu Ermeni şizofrenisidir, kiliseden ermeni bilim adamlarına geçen atalardan kalma bir hastalıktır! Bu iddia şizofreni sonucu oluşmasaydı

Kuşkusuz Manuk Abegyan, milletler tarihine ölçülü ve sağduyulu yaklaşıyorlardı ki, MÖ 5. yüzyılda tarih sahnesinde ne Part imparatorluğunun kurucusu Başbuğ Arsak, ne onun Arsaklı çar hanedanı vardı, ne de Azerbaycan Türklerinin kadim "Arsaklı vadisi" anlayışı.

Bu açıdan bakıldığında, Kremlin'in Taşnak-Bolşevik unsurlarının özel talimatı üzerine "Ermeni Dağlık Karabağ" tarihini yazmak için Karabağ'a gelen önemli bilim adamı I. Petruşevski'nin

önderlik ettiđi keřif gezisinin görüřü son derece ilginçtir.

I.Petruřevski 1930 yılında Dađlık Karabađ'ın farklı köylerinde yařayan ermeni ailelerinin bazı dedelerinin 17. yüzyılın ikinci yarısından itibaren zaman zaman Güney Azerbaycan'ın Karadađ ilçesinden gelen günlük iřçiler olduđunu yazmıřtır. Bunların ikinci kısmı 1860 yılında Rus İmparatorluđu tarafından tekrar Karadađ bölgesinden tahliye edilerek Karabađ'a yerleřtirildi.

M. Horenatsinin "Hayistan Tarihi"ni 1858'de "Armeniya Tarihi" adı altında Ruřçaya çevirdiđinde, yeni metine yaptıđı ciddi ilavelerle ortak türk tarihini ("Biaini Krallıđı", "Arme Krallıđı" ve "Part Krallıđı" tarihi) atalarının adına yazan Moskova'lı N. Emin de olayla bađlı aynı fikirde olmuřtur: O yazıyordu: "Karabađ köylerinin birçođunda Persid Garadaghından (Qaradađdan), Türkiyeden ve diđer yerlerden getirilip yerleřtirilmiř göçebe ermenilerdi: "Bu da, " ermenilerin Karabađ köylerinde" nesiller boyu sosyal paleontolojisinin olmamasına yol açtı."

N.Emin de bu tarihsel faktörde "Karabađ'ın hiçbir zaman Ermeni kültürünün merkezi olmamasının" nedenini görüyordu.

Zangazur'da göçebe aileden gelen Ermeni tarihçi N. Adonsda, reddedilemez maddi delillerden kaçamıyor ve Dađlık Karabađ tarihi hakkındaki gerçeđi itiraf etmek zorunda kalıyor: "Artsak her zaman ermeni nüfusunun dıřında bir bölge olmuřtur".

Tarih bu kadar açıkken, etno kökeni bu güne kadar bilim tarafından bilinmeyen ortak türk tarihinin 475 yıllık Part döneminin imparatorluk kurucusu, řanlı atamız Bařbuđ Arsak'ın adını yařatan "Arsak" toponiminin anlamını, tarihi kökünü bilmeyerekten uydurma cahil fikirlerle bađıran klasik arsızlara ermeni liderlere Uluslararası toplum söylemiyor ki, "řimdi oturduđunuz Ermenistan toprakları bir tarafa, Karabađı kan gölüne çeviren Rusların iřgal ettiđi eski Ođuz Türklerinin topraklarına siz hangi hakla sahip çıkıyorsunuz?"

Söylemiyorlar ve söylemeyecekler! Çünkü güç Hristiyanlarda, toprakları yađmalanan ve

kanlarını akıtılan Türkler, Müslümanlar. Ama eski dünyanın birçok imparatorluđa veda ettiđini unutmuř durumdalar. Boynuzsuz koun boynuzlu kotan alacađı divanı unutanlar cahillerdir! Son rnek Hitler'in Nazi Almanya'sının trajik kaderi onlara tarihi bir örnek olmalıydı!!! Ancak dünyayı dilediđi gibi yöneten "beř g"ten biri olan Rus İmparatorluđu, bir gün kurulacak olan hakikat ve adaletin "mahřerini" hala unutmaktadır.

14 Mayıs 1994'ten ordumuzun zaferine kadar, her zaman piyonu-efendilerinin kölesi olan cahil ermenileri, siper edip "ateřkesi" bozan, Terteri, Gence, Berde ve diđer bölge ve köyleri yasaklı; roket ve silahlarla vurarak, sivil halkı aile olarak yok eden ruslardır.

Amaç, halkı sindirmek ve sınır köylerinden uzaklařtırmak, yaylalardan sınır köylerimize kadar 30 yıl boyunca uzanan beř katlı zapt edilemez tahkimatları, on kilometrelik beton ve askeri techizatı yerleřdirdikleri tünelleri yapmaya devam ettirmekte.

Azerbaycanı arkada saklanan Suriyeden getirilen 2 bin PKK'lı ve diđer ülkelerden gelen Ermeni kökenli terörist glerden oluřan "Ermeni ordusu" adı altında askeri birlik oluřturan Ruslardır. Bu askeri-stratejik plan, Ermenileri tarihsel olarak "piyon" diye ileri süren Ruslar tarafından Hazar Denizi'nin zenginliđine sahiplenmeye yönelikti. Düřman ordusu generallerinin televizyondan dünyaya yaptıđı "Bak'ye gideceđiz." fantastik iddiası bunu kanıtlıyor. Ancak Azerbaycan zel Kuvvetleri'nden kk bir grup, gecenin karanlıđında, düřmanın beklemediđi yönden-insanın tırmanmasının mümkünsüz olduđu bir dađa cesurca tırmandı ve sessizce řuřa'ya "sızdı". Bıçaklar ve hafif silahlarla donanmış kahramanlarımız, řařırtıcı derecede kısa bir operasyonla, řuřa'yı byk askeri techizat ve çok sayıda insan gücüyle savunan düřman gözünü açmadan antik řehrimizi iřgalden kurtardı.. Dünya askeri tarihinde müstesna bir yer olan řuřa Harekatı sonrasında Azerbaycan ordusunun durdurulamaz olduđunu gören Putin, etnik ola-

rak ermeni olan Dışişleri Bakanı Lavrov (Kalan-tarov) ile birlikte 30 yıl yürüttükleri samimiyet-ten yoksun bütün eylemlerin boşuna olduğunu gördü. Silkindi ve uyandı. Ustaca bir politika ile vakit kaybetmeden, imparatorluğun Kafkasya'daki 200 yıllık kalesi Ermenistan'ı kendinin de-diği gibi "intihardan" kurtarmak için gece galip ordu komutanı İlham Haydaroğlu'na müraciât etti. Nicole Paşinyan beyaz bayrak kaldırmak zo-runda kaldı. Böylece Azerbaycan ordusunun ye-tenekli komutanı İlham Haydaroğlu önderliğin-de yazdığı dünya askeri tarihinde ve güçlü dev-letlerin önde gelen stratejistlerinin ilgisini çeken ilk "44 günlük" efsanevi tarih, sona ermiştir.

Bugün şevk zamanı, cesaret zamanı. Sevgili Baş komutanımız, Oğuz Türk topraklarının bir bölümünde Ağrı Dağı vadisinde atalarımızın bi-zi özleyen ruhu bize sesleniyor!!!

Bizleri Büyük Turan topraklarına götürecekt, "Nahçıvan-Türk İpek Yolun" kutlu olsun Azerbaycan!

ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ЦЕНТР ТУРАН

ТУРАНА АРАШТИРМА МƏRKƏZİ

АЖДАР ТАГИОГЛЫ

Наша легендарная военная история «44 дня»

«Элм ве Хаят»

Баку-2021

Переводчик: Лала Емин Багирзаде

**Аждар Тагиоглу. Наша легендарная военная
история «44 дня»**

ISBN 978 – 9952 – 8395 – 2 – 4

© Аждар Тагиоглы (Исмаилов), 2021

**Дорогой президент! Наш бесстрашный
Главнокомандующий Ильхам Гейдароглу!**

Позвольте поздравить Вас и в Вашем
лице весь народ Азербайджана, нашу
победоносную армию по случаю освобожде-
ния наших оккупированных территорий, в
частности венценосного уголка нашей роди-
ны – города Шуша!

Вы первый тюркский полководец XXI
столетия, вписавший в эпоху Гейдара Алиева
первую страницу славной летописи Великого
Турана в древнюю историю государствен-
ности Азербайджана!!!

История военной стратегии общетюркского
мира XXI века, созданная Вами на азербай-
джанской земле плечом к плечу с нашими
единокровными братьями и сильным лиде-
ром Реджепом Тайипом Эрдоганом, объеди-
нила будущие поколения всего тюркско-
исламского мира и придала победоносную

силу реализации наших священных идей о «Великом Туране».

Уважаемый Верховный главнокомандующий!

Являясь одним из самых близких соратников и политических союзников Гейдара Алирза оглы в сложный период 1992 года, когда порой в драматических ситуациях с риском для жизни мы боролись в Нахчыванской Автономной области за принципы суверенного Азербайджана, я стоял на передовой в идеологической борьбе за наше государство. Я и сегодня являюсь Вашим верным солдатом и именно поэтому будет непростительной грехом, если я не поделюсь с Вами и нашими самоотверженными солдатами воспоминаниями о Вашем отце, сумевшем своею мудростью спасти азербайджанский народ в тяжелый период известных исторических событий в Нахчыване, когда я, не смыкая глаз ни днем, ни ночью, выполнял все его поручения. Воспоминания

эти много лет не дадут мне обрести покой, и сегодня, хвала Всевышнему, настал момент поделиться ими.

В ходе одной из бесед наш лидер – один из признанных политиков мирового масштаба с твердой уверенностью заявил, что намерен включить в административно-политическую карту суверенного Азербайджана области Зангезур и Гейча.

Однако Русская империя, более 200 лет назад оккупировавшая наши земли, выдвинула на политическую плоскость против азербайджанских тюрков никчемные армянские отряды, которые Паскевич считал «пешками», чем и заложила начало «Истории кровавого Карабаха». Таким образом коварный Кремль, прикрываясь политикой «дружбы и братства», которая никогда не отличалась искренностью, годами затягивал решение проблемы, не давая возможность реализовать исторические планы Отца нации. Но Вы являетесь счастливым сыном, ибо с присуши-

ми Вам стойкостью и сыновней верностью Вы вместе с победоносной армией Азербайджана будете создавать нашу славную историю и тем самым поможете душе Вашего отца обрести покой!

История гласит, что если в одном из направлений древней административно-политической карты азербайджанской государственности расположен Зангезур, а в другом – Гейча, то объединяющая их древняя географическая координата проходит через грандиозную «Иреванскую крепость», воздвигнутую в свою честь на берегу реки Зенги-чай нашим древним предком Равангулу ханом.

Нынешний город Иреван является историческим наследием, доставшимся азербайджанским тюркам от своих предков. Да хранит Всевышний нашу славную армию в борьбе за наше историческое наследие!!!

Славная историческая победа, одержанная нашей непоколебимой армией над врагом, является первым серьезным ударом

по 200-летней оккупации коварной Русской империи, расколовшей единый Азербайджан на две части!..

С уважением, председатель «Исследовательского центра Туран» профессор Аждар Исмаилов.

08.11.2020.

Первая легендарная история «44-дневной войны», вписанная Азербайджанской армией во всемирную историю войн

Славная историческая победа, одержанная нашей национальной армией над врагом, явилась первым серьезным ударом по 200-летней истории оккупационной политики русской империи, разделившей единый Азербайджан на две части. Этот удар, нанесенный Верховным Главнокомандующим Ильхамом Гейдар оглы Алиевым благодаря унаследованным им от отца терпению, выдержке и опережающей время мудрости, был направлен не только против армянских переселенцев, испокон веков влачивших полунитченское существование, но в их лице и против автора «Кровавой истории Карабаха» 1990 годов, снабжавшей армян мощной военной техникой и поддерживающей 30-летнюю оккупацию наших земель русской империей,

президента Франции Макрона, который поддерживает позицию террористического государства против турков и всего исламского мира, а также всех «братских стран», которые исподтишка действовали с «дружеской» позиции.

Общность людей сомнительной природы, которую мы называем армянами, выступающая с начала XIX столетия до наших дней в роли «пешек» на шахматной доске кровавой политики русских оккупантов, направленной против азербайджанских тюрков, ни на одном из этапов истории человечества не имела ни горстки земли, ни этнической культуры, ни религии, ни даже какого-либо определяющего их происхождение эпонима. (Подробнее см.: Аждар Тагиоглу. «Древние тюркские племена Ближнего Востока и Переднего Кавказа». – Армяне и грузины на территории Огузской Албании. Баку – 2006, 2008, 2019, 800 стр.) С этой точки зрения исключительную научную ценность имеет признание

ярого врага тюрков Манука Абегьяна, до конца своей жизни отравлявшего мозг молодежи в университетах Еревана. Он пишет: «Каково происхождение армянского народа, как, когда, откуда и какими путями он пришел сюда (в Малую Азию – А.Т.), с какими племенами он был связан до того, как стать армянами и позже, кто и каким образом повлиял на его язык и этнический состав? Для доказательства этих факторов, а также истинного происхождения армян мы не владеем ценными, точными и ясными фактами».

Из этого становится очевидным, что умалчивание трех математических составляющих исторической науки – этноархеологической, этноантропологической и этнолингвистической литературы – отнюдь не безосновательно.

Выше мы отметили, что у армян в отличие от других народов мира изначально не было этноэпонимов. «Мы являемся доста-

точно немногочисленным бессильным народом, который всегда был в подчинении других господствующих народов», – признался в свое время анонимный священник Моисей Хоренаци, которого армяне считают «отцом истории», что полностью разоблачает фальсификации его исторических преемников, претендующих на создание «Великой Армении». Это подтверждается также отсутствием в научных источниках и авторитетной исторической литературе данных о том, по какому этноимени были известны армянские общины местному населению в местах своего компактного проживания на различных территориях.

Однако польский епископ армянского происхождения Симеон Лехатци (XVI век) с ненавистью писал: «Греки являются историческими врагами армян. Называя нас «ишкил» (на греческом языке означает собака), они плюнули на нас и выгнали из города. Если кто-либо из армян выпил бы

воды из золотой чаши грека, тот, не раздумывая, выбросил бы ее в реку».

Мудрое изречение, которое я слышал от наших бабушек и дедушек в детстве: «Нет разницы между упавшей в воду собакой и промокшим под дождем армянином» вносит реальную ясность в высказывание армянского священника.

Клеймо греческого проклятия «ишкил» на азербайджанском языке используется как «Səllim itlər» - бродячие псы. Они не имеют ни отца, ни родины. В каком бы доме им не подбросили крохи и объедки со стола, к порогу того дома они, виляя хвостом в доказательство своей преданности, прильнут мордой.

Неопровержимым историческим фактом является то, что общины «ишкил», даты переселения которых из Западной Европы в Малую Азию неизвестны науке, всегда нанимались к местному населению-туркам на подённую работу, самую тяжелую и нечис-тую,

за что получали лишь крохи с барского стола на пропитание.

Такова печальная история последнего поколения общины «ишкил», которая начиная с периода Средневековья подобно дьявольскому семени отдельными семьями была разбросана по всему миру в поисках человеческих условий существования. В этом контексте довольно интересным является дошедшая до наших дней армянская пословица. Пословица каждого народа раскрывает историю его далеких предков. «Harde hats, inde qats», что в переводе означает: «Родина там, где есть хлеб».

С целью скрыть от будущих поколений позорное историческое клеймо «ишкил», которым была отмечена армянская община, Киликийская церковь легенду о «Белл-Хайке» из книги «Вавилония» («История Вавилона») вавилонского историка Бероса (III век до н.э.) дополнила к «Истории Хайистана», составленной от имени анонимного священника

Моисея Хоренаци, и серьезно поработала в соответствии с политическим духом того времени, чтобы «армянизировать» вавилонского Хайка.

И таким образом церковь превратила халдейского святого Хайка в «историческую личность» в качестве прародителя армянской общины. В армянской версии легенды армянские историки с политическим умыслом переносят Хайка из Вавилонии в Малую Азию, на берег нынешнего озера Ван. Согласно их утверждениям, Хайк якобы в честь себя построил на этой территории город Хайкастан.

Ни на одном из исторических этапов этот мифический «город», который никогда не воздвигался на земле, начиная с конца прошлого столетия, превратился в идеологическое оружие против османских тюрков в руках армян и проармянских наемных российских историков.

Они преследуют цель приписать «историю государства» в Передней Азии бродячим, без роду и племени полунищим предкам армян.

Для этого необходимо связать родословную армянских предков с мифической личностью халдейского Хайка, превратить легендарную историю халдеев в «армянскую историю». Разумеется, рожденная из легенды история так и останется легендой.

Вот такой полунищий без роду и племени народ, которому во всей истории человечества не нашлось даже названия, отмеченный греками позорным клеймом «бродячие псы», с которым он подрабатывал пропитание подённым трудом у порога турков, который в девятом веке до нашей эры проживал небольшой семейной общиной, взяв за эпоним имя героя легенды Вавилон / Халдеи Хайка, русская империя вписала в историю.

Реакционный «Туркменчайский договор», подписанный в 1828 году кровавым русским штыком, безжалостно разделив Единый Азербайджан - два древних, родных по отцу и матери государства азербайджанских тюрков - Атарпатен («Атропатена» в греческой литературе. IV-VII вв. до н.э.) и Переднекавказскую огузскую Албанию (IV-VII вв. до н.э.), создал благоприятные политические условия для армян.

Иными словами, с целью создания для себя на Кавказе надежного оплота из «христианских братьев» империя-оккупант переселила из Ливана, Сирии, Ирака, Турции и Ирана полунищие армянские семьи, испокон веков живших случайными подработками, на Передний Кавказ, создав таким образом на западе Огузской Албании, в долине горы Агрыдаг в составе империи лицом к лицу с анатолийскими турками «Армянскую провинцию». Это было первым в мировой истории «государством», основан-

ным русскими оккупантами в западной части древней Огузской Албании.

Осадивший в 1827 году город-крепость Иревань генерал И.Ф. Паскевич написал Николаю I:

«...Ваше Превосходительство! Создание « армянской области» п о к а ч т о (курсив наш. – А.Т.) делит азербайджанские земли и создает условия для образования полигона против Османской Турции. Это очень важное условие...»

В ясно изложенной в письме И.Ф. Паскевича, организовавшего в городе-крепости Иреване кровавую расправу над местным населением, оккупационной политике и сегодня традиционно, в скрытой или открытой форме остается неизменной политическая сущность «дружественных связей» Кремля с нами, турками.

Коварная политика «дружбы и братства» Кремля за 70 лет своего существования стерла из памяти поколений чудовищные бедствия,

чинимые на протяжении двухсот лет русской империей против азербайджанских турков руками армян, погромы и резню мирного населения в наших районах и селах, в частности в Карабахе.

Однако грядущие поколения никогда не забудут исторических врагов тюркского народа, по сей день сидящих в Кремле наследников идеологов дашнакско-большевистского террора – продавшего своих «друзей» англичанам и до последних лет жившего в Индии под их покровительством Степана Шаумяна, всем известного по кличке «старый кремлевский лис» Анастаса Микояна, которые начиная с периода правления М.С. Горбачева писали «Кровавую историю Карабаха»!

Равно как и в период оккупации на глазах всей мировой общественности Карабаха – исконной земли древних азербайджанских турков, когда в начале XIX века при помощи полунищих армянских переселенцев

на территории Иреванского ханства было создано государство «Армения», так и в XX веке был придуман топоним «Арцах» («Арсак» – А.Т.) для образования «второго русско-армянского государства» в составе империи. Этот топоним не имеет никакого отношения к армянам. Если мы вкратце рассмотрим этноисторию топонима «Арсак», станет очевидным, что империя-оккупант использовала армянскую фальсификацию в качестве знамени из политических побуждений для образования на территории Азербайджана второго «русско-армянского государства».

Согласно Страбону, на бескрайней территории между Гирканским (ныне Каспийским) морем и рекой Окс (Джейхун, ныне Амударья) проживали многочисленные родственные племена.

В 250 году до нашей эры Арсак, член племени «парн», поселился в свободных Туранских степях и, объединив в единый союз

тюркские племена, мощным непреодолимым потоком напал на страну Парт на юге Гирканского моря на территории нынешнего Туркменистана. Здесь греческий герцог Селевкидов убил Андрагораса, предал его армию мечу и освободил древнюю тюркскую страну от греческой оккупации. С этой даты Башбуг Арсак положил начало 475-летнему «Правлению Арсаков Турана» (немецкий историк Т. Моммзен) общетюркской истории. Государство Парт было записано в греческой литературе как «Парфия», а также как «Арсаклы» в честь Башбуга Арсака.

В период правления Митридата II, одного из преемников Арсака (123-88 гг. до н.э.), большая часть западных территорий Передней Азии и «Огузская Албания Переднего Кавказа» были полностью включены в административно-политическую территорию империи Парт. Разделив недавно захваченные земли на административные территории, Митридат II в честь первой империи

приказал построить грандиозный город-крепость Парт (в армянской церковной литературе он отмечен как «Партав», после нашествия арабов – «Барда»), объединивший земли Карабаха.

Неслучайно и армянский археолог С. Тер-Аветисян писал о том, что Карабах являлся одной из частей древней Албании. Примечательно, что он также отметил, что и город-крепость Парт являлся центром Албании.

И значительная часть административной территории Митридата вошла в историю под названием «Арсак» в честь основателя империи Башбуга Арсака.

Из вышесказанного становится очевидным, что стремления армянской церкви и ее идеологических последователей связать своих неизвестных истории хайских (армянских) предков под вымышленным именем «армянских «арцахцев» («аршакуни») с царской династией родоначальника империи Парт

Башбуга Арсака столь же сфальсифицированы, как и сам армянский народ.

В этой связи утверждение Манука Абегяна об «Арсакской долине», придуманном якобы для доказательства того, что топоним «Арцах» («Арсак») принадлежит армянам, не должно вызывать удивления. Он пишет: «Скорее всего, в V веке до нашей эры армяне двинулись на север в направлении Тарона и пришли в долину Арсак».

Помимо предположения о якобы «прибытии» в V веке до нашей эры с Анатолийских земель на «Арсакскую долину Переднего Кавказа своих далеких предков, этническое происхождение которых по сей день неизвестно науке, у Манука Абегяна нет и быть не может каких-либо авторитетных письменных источников или археологических, антропологических и лингвистических материально-культурных примеров.

Но армянский ученый, доподлинно зная, что история необоснованных претензий на

древние земли азербайджанских тюрков «Огузской Албании Переднего Кавказа его полунищих предков начинается с 1828 года – периода их первой миграции из пяти стран (Ливана, Сирии, Ирака, Турции и Ирана), осуществленной русскими, пытается связать их с V веком до нашей эры.

Это явное проявление армянской шизофрении – наследственного заболевания, унаследованного армянскими учеными от армянской церкви! Если бы эти претензии не являлись проявлением шизофрении, то, безусловно, Манук Абегян, подойдя трезво к истории народов, понял бы, что на исторической арене в V веке до нашей эры не было ни основателя империи Парт Башбуга Арцака, ни его царской династии Арцаков, как не было и понятия «Арцахская долина» на древней географической территории азербайджанских тюрков.

В этом контексте довольно интересным является мнение экспедиции под руковод-

ством выдающегося ученого И. Петрушевского, приехавшей в Карабах для написания истории «Армянского Нагорного Карабаха» по особому поручению кремлевских дашнакско-большевистских элементов.

В 1930 году И. Петрушевский писал, что часть предков семей, проживающих в селах Нагорного Карабаха, это наемные работники из Гарадагского района Южного Азербайджана, которые, начиная со второй половины XVII века, периодически приезжали сюда в поисках подённой работы. Вторая их часть в 1860 году была в массовом порядке переселена русским императором опять же из Гарадагской области и расселена в Карабахе.

Когда в 1858 году М. Хоренаци перевел «Историю Хайистана» на русский язык под названием «История Армении», его поддержал Н. Эмин из Москвы, приписавший в новом издании своим предкам общетюрк-

скую историю (историю «Царства Бианини», «Царства Арме» и «историю царства Парт»).

Он писал: «Большую часть сел Карабаха занимали армянские переселенцы из Персидского Гарадага, Турции и других мест». Это привело к отсутствию «социальной палеонтологии» поколений армян в карабахских селах.

Именно этот исторический фактор Н. Эмин считал определяющей причиной того, что Карабах никогда не был центром армянской культуры.

Выходец из семьи беженцев из Зангезура армянский историк Н. Адонс также не может отрицать неоспоримые материальные доказательства и вынужденно признает правду об истории Нагорного Карабаха: «Арцах (Арсак-А.Т.) всегда был вне сферы армянского влияния».

Почему-то при столь предельной ясности истории выступающих с абсурдными заявлениями с позиции давно уже всем известной «классической армянской истерии» вождей

армянского народа, этническое происхождение которого по сей день остается неизвестным, не имеющим к тому же ни малейшего понятия об истории, смысловом значении топонима «Арсак», названного в честь нашего славного предка Башбуга Арсака, основателя империи 475-летней Партской эпохи общетюркской истории, международная общественность не спрашивает: «Ара, сукин сын, по какому праву вы стали хозяевами земель древних Огузских тюрков, оккупированных русскими войсками, превратившими Карабах в кровавую бойню, не говоря уже о территории «армянского государства», которую вы в настоящее время занимаете?»

Не спрашивает и не спросит! Потому что сила на стороне христиан, туркам же и мусульманам достались лишь разграбленные и политые собственной кровью земли. Но они забывают, что ничто не вечно в этом бренном мире, в том числе и империи,

многие из которых были навеки отправлены на свалку истории. Только невежественные люди могут не учитывать расправу, которая может грозить безроговому барану от рогатого! Трагическая судьбы фашистской Германии должна была стать для них историческим примером!!!

Однако Российская империя, одна из «пяти сил», правящих миром по собственному усмотрению, все еще забывает о судном дне, после которого справедливость восторжествует.

Начиная с 14 мая 1994 года и до победы нашей армии, именно русские, прячась на спине своих «пешек» - отсталых и безграмотных армян, всегда готовых рабски прислуживать своим хозяевам, нарушали режим прекращения огня, разрушали запрещенными в военной истории ракетами Тертер, Гянджу, Барду и другие далекие от оккупации районы и села, уничтожали целыми семьями ни в чем не повинных людей.

Делалось это для запугивания местного населения и изгнания его из приграничных деревень с целью продолжить вглубь наших земель возведение в пять рядов неприступных укреплений, способных выдержать даже ракетные удары покрытых железобетоном и заполненных военной техникой высоких туннелей, протяженностью в десятки километров, которые за 30 лет прокладывались на наших землях от высокогорья до приграничных деревень.

Русским также принадлежит создание под видом «армянской армии» подпольных военных формирований из привезенных из Сирии двух тысяч силовиков ПСК в составе и террористов армянского происхождения из других стран мира.

Этот военно-стратегический план русских, которые на протяжении всей истории использовали армян в качестве «пешек», был нацелен на несметные богатства Каспийского моря. Свидетельством этому является и

фантастическое заявление «Мы войдем в Баку» генералов вражеской армии, которое посредством телеэфира прозвучало на весь мир.

Но небольшая группа спецназовцев Азербайджанской армии со смелостью и ловкостью снежного барса в кромешной ночной тьме с неожиданных для врага позиций поднялась по высокому зеркально гладкому отвесу горы, одолеть который выше человеческих возможностей, и преспокойно просочилась в Шушу.

Не успела стоящая на страже города Шуша оснащенная крупной военной техникой и вооруженная до зубов живая сила врага даже глазом моргнуть, как наши герои при помощи ножей и легкого оружия освободили наш древний город от оккупации в ходе короткой операции, реальность которой даже мысленно представить трудно.

После шушинской операции, занявшей исключительное место во всемирной истории

военной стратегии, убедившись в непобедимости Азербайджанской армии, Путин вместе с армянского происхождения министром иностранных дел РФ Лавровым (Калантаровым) поняли тщетность всех своих далеких от искренности ходов за истекшие 30 лет, были внутренне потрясены и «проснулись».

Путин с мастерством тонкого политика, чтобы спасти Армению - 200-летний оплот империи на Кавказе - от «самоубийства», по его собственному выражению, не теряя времени, однажды ночью в панике позвонил главнокомандующему победоносной армии Ильхаму Гейдароглу и вынужденно поднял белый флаг раньше Никола Пашиняна. Этим и завершилась первая легендарная история «44-дневной войны», вписанная Азербайджанской армией под командованием талантливого полководца Ильхама Гейдароглу во всемирную историю военной стратегии и

ставшая предметом изучения известных стратегов влиятельных держав.

Сегодня пробил час мужества и чести. Дорогой наш Верховный Главнокомандующий, неприкаянные души наших далеких предков, по сей день пребывающая между небом и землей, так и не смогли обрести покой, и зовут нас на земли Огузских тюрков в долине горы Агрыдаг!!!

Поздравляем тебя, Азербайджан, с «Нахчывано-Тюркским Шелковым Путем», который приведет нас в Великий Туран!

Kitabın içindəkilər:

Şuşa şəhərinin azad olunması ilə bağlı Prezidentə müraciət	3
Azərbaycan ordusunun dünya hərbi tarixinə yazdığı "44 günlük" ilk əfsanəvi tarix	7

Şuşa kentinin kurtarılmasıyla ilgili olarak Cumhurbaşkanı'na çağrı.....	27
"44 gün", Azərbaycan ordusunun dünya askeri tarixində yazdığı ilk əfsanəvi tarixdir.....	30

Обращение к Президенту по поводу освобождения города Шуша.....	49
Первая легендарная история «44-дневной войны», вписанная Азербайджанской армией во всемирную историю войн	54

“Elm və təhsil” nəşriyyatının direktoru:
professor Nədir MƏMMƏDLİ

Dizayner: Kamran İbrahimov
Texniki redaktor: Rövşanə Nizamiqızı

Çapa imzalanmış 30.06.2021
Şərti çap vərəqi 4,2. Sifariş № 296
Kağız formatı 70x100 1/16. Tiraj 500